

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 476

Warszawa, 5 maja 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o odnawialnych
źródłach energii oraz niektórych innych
ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Ewę Malik.

(-) Zbigniew Babalski; (-) Barbara Bartuś; (-) Elżbieta Duda; (-) Szymon Giżyński; (-) Konrad Głębocki; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Alicja Kaczorowska; (-) Robert Kołakowski; (-) Joanna Kopcińska; (-) Jarosław Krajewski; (-) Leonard Krasulski; (-) Joanna Lichocka; (-) Marzena Machałek; (-) Jerzy Materna; (-) Mieczysław Miazga; (-) Jan Mosiński; (-) Marcin Porzucek; (-) Grzegorz Puda; (-) Wojciech Skurkiewicz; (-) Kazimierz Smoliński; (-) Andrzej Sośnierz; (-) Ewa Szymańska; (-) Dominik Tarczyński; (-) Robert Telus; (-) Sylwester Tułajew.

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.”;

2) w art. 2:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) biomasa lokalna – biomasę pozyskaną pierwotnie z obszaru znajdującego się w promieniu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 119a;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego - instalację spalania wielopaliwowego, w której udział energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego jest większy niż 20% łącznej ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w tej instalacji w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, albo w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 83 ust. 2, o ile instalacja ta:

a) jest wyposażona w odrębne linie technologiczne służące do transportu do komory paleniskowej biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego lub

b) wykorzystuje technologię fluidalną przeznaczoną do spalania odpadów przemysłowych wspólnie z paliwami kopalnymi lub paliwami powstałymi z

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne oraz ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej

ich przetworzenia oraz z biomasą, biopłynem, biogazem lub z biogazem rolniczym;”,

c) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii – zespół co najmniej dwóch instalacji odnawialnych źródeł energii różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii i tworzących w wyniku połączenia spójny elektroenergetycznie i obszarowo zestaw zapewniający odbiorcy stały dostęp do energii elektrycznej stosownie do wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa energetycznego lub w umowie, w szczególności o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne, zawartej z odbiorcą; taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;”,

d) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) instalacja odnawialnego źródła energii - instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy, w których energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, a także magazyn energii elektrycznej przechowujący wytworzoną energię elektryczną, połączony z tym zespołem urządzeń lub
- b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego, a także połączony z nimi magazyn biogazu rolniczego;”:

e) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) magazyn energii - wyodrębnione urządzenie lub zespół urządzeń służących do przechowywania energii w dowolnej postaci, nie powodujących emisji będących obciążeniem dla środowiska, w sposób pozwalający co najmniej na jej częściowe odzyskanie;”,

f) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) makroklaster energii – cywilnoprawne porozumienie, w skład którego mogą wchodzić osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki nieposiadające osobowości prawnej, jednostki naukowe, jednostki badawczo-rozwojowe lub jednostki samorządu terytorialnego, dotyczące wytwarzania i równoważenia

zapotrzebowania lub obrotu energią z odnawialnych źródeł energii lub z innych źródeł lub paliw, w ramach jednej sieci dystrybucyjnej, na obszarze działania tego klastra nieprzekraczającym granic jednego powiatu, w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2015 poz. 1445 i 1890);”;

g) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) mikroklaster energii – cywilnoprawne porozumienie, w skład którego mogą wchodzić osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki nieposiadające osobowości prawnej, jednostki naukowe, jednostki badawczo-rozwojowe lub jednostki samorządu terytorialnego, dotyczące wytwarzania i równoważenia zapotrzebowania, dystrybucji lub obrotu energią z odnawialnych źródeł energii lub z innych źródeł lub paliw, w ramach jednej sieci dystrybucyjnej, na obszarze działania tego klastra nieprzekraczającym granic jednej gminy, w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 poz. 1515 i 1890);”;

h) po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) prosument – odbiorcę końcowego:

- 1) niewykonywającego działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²⁾), albo
 - 2) wykonującego działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 1, z wyłączeniem działalności gospodarczej wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne
- wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji w celu jej zużycia na potrzeby własne, niezwiązane z wykonywaną działalnością, o której mowa w pkt 1;”;

i) po pkt 35 dodaje się pkt 35a w brzmieniu:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65.

„35a umowa kompleksowa – umowę kompleksową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;”,

3) art. 4 i art. 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. 1. Prosument może rozliczyć ilość energii elektrycznej wprowadzonej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci, nie więcej jednak niż ilość energii elektrycznej pobranej z sieci, w stosunku:

- 1) 1 do 0,7 - w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 7 kW;
- 2) 1 do 0,5 - w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 7 kW;
- 3) 1 do 0,35 - w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji, dla której prosument korzystał ze wsparcia ze środków publicznych na zakup lub instalację mikroinstalacji lub jej części.

2. Rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie wskazań urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w formie opustu. Od rozliczonej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, prosument nie uiszcza opłat związanych z jej dystrybucją, z wyłączeniem opłaty, o której mowa w art. 95 ust.1, oraz opłaty przejściowej. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci nie wcześniej niż na 365 dni poprzedzających dzień dokonania rozliczenia.

3. W pierwszej kolejności rozlicza się energię elektryczną pobraną w zamian za energię elektryczną wprowadzoną najwcześniej do sieci, w okresie o którym mowa w ust. 2.

4. Sprzedawca energii, o którym mowa w art. 41 ust. 1a, informuje prosumenta o ilości rozliczonej energii, o której mowa w ust. 1, zgodnie z okresami rozliczeniowymi przyjętymi w umowie kompleksowej.

5. W zakresie nieuregulowanym ustawą do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku prosumenta będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

6. Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i nie jest świadczeniem usług ani sprzedażą

w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.³⁾).

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

- 1) prosumentem,
- 2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej

- informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o

- 1) terminie przyłączenia mikroinstalacji,
- 2) lokalizacji przyłączenia mikroinstalacji,
- 3) rodzaju odnawialnego źródła energii użytym w tej mikroinstalacji,
- 4) mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji
 - nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja o:

- 1) zmianie rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w mikroinstalacji lub jej mocy zainstalowanej elektrycznej - w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych;
- 2) zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji - w terminie 14 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji.

3. Przez datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii rozumie się dzień, w którym energia elektryczna została po raz pierwszy wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.";

4) uchyla się art. 6;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608, z 2014 r. poz. 312, 1171 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 211.

„Art. 6a. Przepisy art. 4-5 stosuje się do prosumentów wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.”;

6) w art. 9 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie wykorzystywać podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami zwiększające ich wartość opałową;”;

7) uchyla się art. 19;

8) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji oraz wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii będący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r o swobodzie działalności gospodarczej informuje odpowiednio operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja albo instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz rolniczy, o planowanym terminie przyłączenia tych instalacji, o lokalizacji mikroinstalacji oraz o jej mocy zainstalowanej elektrycznej, a w przypadku wytwórcy biogazu rolniczego - o rocznej wydajności tej instalacji, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz rolniczy, do sieci właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego.”;

b) w ust. 2 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej w przypadku wytwórców biogazu rolniczego - w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwartału;

5) terminie wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego - w terminie 7 dni od dnia jej wytworzenia.”;

9) w art. 22 w ust. 1 tiret otrzymuje brzmienie:

„- w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału.”;

10) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Przepisów art. 20 – 22 nie stosuje się do prosumentów wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.”;

11) w art. 25 uchyla się pkt 7;

12) w art. 26 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;”;

13) w art. 32 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 pkt 4;”;

14) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w ramach mikroklastra lub makroklastra energii może być realizowane w ramach koncesji dla podmiotu, który koordynuje tę część wspólnego przedsięwzięcia na podstawie umowy z pozostałymi podmiotami.

2. Przepisów art. 9d ust. 1d, 1e oraz art. 9d ust. 1h-6 ustawy - Prawo energetyczne nie stosuje się do:

- 1) mikroklastra energii obsługującego mniej niż dziesięć tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego mikroklastra energii;
- 2) makroklastra energii obsługującego mniej niż pięćdziesiąt tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego makroklastra energii.

3. Operator sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, z którą zamierza współpracować mikroklaster lub makroklaster energii jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do tej sieci, na zasadzie równego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dystrybucji energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci.

4. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 3, nie są spełnione, operator sieci dystrybucyjnej może odmówić zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3.

5. Odmowa, o której mowa w ust. 4, jest sporządzana przez operatora sieci dystrybucyjnej, w formie pisemnej, wraz z uzasadnieniem jej przyczyn, oraz przesyłana do żądającego zawarcia umowy o świadczenie dystrybucji.

6. O odmowie, o której mowa w ust. 4, jest powiadamiany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

7. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

8. W sprawach, o których mowa w ust. 7, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wydać na wniosek jednej ze stron postanowienie, w którym określa warunki dystrybucji energii do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

15) art. 39 otrzymuje brzmienie:

Art. 39. 1. Maksymalna wartość pomocy publicznej jaką może otrzymać wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, jest równa różnicy między wartością stanowiącą iloczyn ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 1, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę i ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 7, a przychodami ze sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji ustalonymi według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty.

2. Na łączną wartość pomocy publicznej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, składają się:

1) różnica między przychodami ze sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, stanowiącymi iloczyn ilości energii i ceny podanej w ofercie dla tej energii elektrycznej a wartością sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej ustaloną według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim

kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty;

2) wartość praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz świadectw efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2015r. poz. 2167 i 2359 oraz z 2016 r. poz. 266), liczona na podstawie przychodów z ich sprzedaży lub wartość uzyskanych świadectw, wartość świadectw umorzonych, ustalona na podstawie średniej ważonej ceny danego świadectwa w roku, w którym zostało uzyskane, określonej na podstawie transakcji zawartych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), zwanej dalej „ustawą o giełdach towarowych”; nie dotyczy to świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2014 r.;

3) ulgi i zwolnienia w podatkach i opłatach z tytułu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii;

4) inna pomoc publiczna o charakterze inwestycyjnym, bez względu na formę i miejsce jej udzielenia, przeznaczona na budowę lub przebudowę instalacji odnawialnego źródła energii;

5) inna pomoc publiczna o charakterze operacyjnym, bez względu na formę i miejsce jej udzielenia.

3. Łączna wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2 nie może przekroczyć maksymalnej wartości pomocy publicznej, określonej w ust. 1, w 15 letnim okresie wsparcia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 7.

4. W przypadku gdy warunek, o którym mowa w ust. 3 nie jest spełniony, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przystąpić do aukcji.

5. Wraz z ofertą wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 3.

6. Wtwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję, składa Prezesowi URE w

terminie 90 dni od zakończenia okresu pełnych trzech lat, w którym przysługiwało wsparcie, oraz od zakończenia okresu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 7 oświadczenie potwierdzające, że skumulowane otrzymane do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego wsparcie nie przekracza maksymalnej wartości pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1 i zawierające informacje o wartości otrzymanej pomocy publicznej.

7. Wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, otrzymanej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, przelicza się na dzień jego złożenia.

8. W przypadku, gdy:

1) z przeprowadzonej kontroli oświadczenia złożonego na podstawie ust. 5 wynika, że wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2 pkt 1-4 przekracza maksymalną wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, lub

2) wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, we wskazanym terminie, lub

3) ze złożonego oświadczenia, o którym mowa w ust. 6 albo z wyników kontroli tego oświadczenia wynika, że wartość pomocy publicznej otrzymanej do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego przekracza maksymalną wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1

– Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa przez danego wytwórcę w systemie wsparcia określonym niniejszą ustawą w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji odnawialnego źródła energii; o wydanej decyzji Prezes URE niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa w art. 40 ust. 1, albo operatora rozliczeń energii odnawialnej.

9. Decyzja, o której mowa w ust. 8, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

10. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1 i 2,

2) szczegółowy wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, oraz sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o którym mowa w ust. 7

- biorąc pod uwagę zasady udzielania pomocy publicznej w zakresie ochrony środowiska i energetyki.”;

16) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 oraz w art. 92 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej "sprzedawcą zobowiązanym" na podstawie umowy, o której mowa w art. 5 ustawy - Prawo energetyczne.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a -1c w brzmieniu:

„1a. Obowiązek dokonania rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca zobowiązany, chyba że obowiązek ten realizuje wybrany przez prosumenta sprzedawca inny niż sprzedawca zobowiązany, na podstawie umowy kompleksowej.

1b. Obowiązek rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w mikroinstalacji i trwa przez okres kolejnych 10 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2030 r.”,

1c. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umów, o których mowa w ust. 1 lub w art. 41 ust. 19, w przypadku prosumenta będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.”;

17) w art. 41:

a) w ust. 1 pkt 1otrzymuje brzmienie:

„1) niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, z odnawialnych źródeł energii i przechowywanej w magazynie energii;”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obowiązek zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.”,

d) uchyla się ust. 10 - 18,

e) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Rozliczenie z tytułu świadczonych usług dystrybucyjnych między wytwórcą energii elektrycznej w mikroinstalacji, innym niż prosument dokonujący rozliczenia o którym mowa w art. 4 ust. 1, a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się dystrybucją energii elektrycznej, odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy - Prawo energetyczne.”;

f) uchyla się ust. 20;

18) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

- 1) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 2) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja albo instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4;
- 3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
- 4) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.”;

19) w art. 44:

a) w ust. 3:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla tej części energii elektrycznej, do wytworzenia której:”;

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) wykorzystano biomasę zanieczyszczoną w celu zwiększenia jej wartości opałowej - w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania

wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;”;

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nie dochowano minimalnego udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej, niż mikroinstalacja i mała instalacja.”;

b) w ust. 8 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości nie większej niż średnią roczną;”;

20) w art. 45 w ust. 2 w pkt 7:

a) w ppkt 1:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„do wytworzenia energii elektrycznej zaliczonej do wytworzonej z odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano:

- lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej - w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;

b) ppkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dochowany został wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 2 - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje

pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;”;

21) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Wytwórca, który zamierza wytwarzać biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz chce uzyskać świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, jest obowiązany złożyć do Prezesa URE wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty.

2. Wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) opis techniczno – ekonomiczny projektowanej inwestycji.

3. Do wydawania urzędowego potwierdzenia efektu zachęty stosuje się przepisy ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie opisu techniczno-ekonomicznego projektowanej inwestycji, stwierdza czy projektowana inwestycja zostałaby zrealizowana w przypadku, w którym dla biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji, której dotyczy projektowana inwestycja, nie przysługiwałoby świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.

5. Wytwórca, który uzyskał postanowienie o odmowie wydania urzędowego potwierdzenia efektu zachęty dla projektowanej inwestycji nie może wnioskować do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego dla biogazu rolniczego wytworzonego w instalacji, której dotyczy projektowana inwestycja.

6. Od postanowienia, o którym mowa w ust. 5 służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”;

22) w art. 71:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 20 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej;”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż

50 MW wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, spalanych w wysokosprawnej kogeneracji o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MWt, lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego.”;

c) w ust. 3:

- w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej - w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,;

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikro instalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

23) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 4 i 5, przez wytwórców:

1) którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w:

a) instalacjach odnawialnego źródła energii,

b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4,

2) po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w:

- a) instalacjach odnawialnego źródła energii,
 - b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4
- która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie, bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.”;

24) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. 1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje nie rzadziej niż raz w roku.

2. Przedmiotem aukcji jest wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 3, z uwzględnieniem art. 74, pod warunkiem że:

- 1) do jej wytworzenia nie wykorzystano:
 - a) drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku:
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
 - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - instalacji termicznego przekształcania odpadów,
 - b) drewna pełnowartościowego w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
 - c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania

energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

- d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej - w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - e) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 - w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
 - f) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 4 - w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
 - g) biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju, określonych w art. 28b-28bc ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) dochowany został wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.
3. Prezes URE przeprowadza odrębne aukcje na sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72.
4. Aukcje przeprowadza się odrębnie, z uwzględnieniem ust. 5, na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii:
- 1) o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, łącznej bez względu na źródło pochodzenia, większej niż 3504 MWh/MW/rok;
 - 2) wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
 - 3) w których emisja CO₂ jest nie większa niż 100 kg/MWh, o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 3504 MWh/MW/rok,

- 4) przez członków makroklastra energii,
- 5) przez członków mikroklastra energii,
- 6) innej niż wymieniona w pkt 1-5;

5. Aukcje, o których mowa w ust. 4, przeprowadza się odrębnie dla instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) nie większej niż 1 MW;
- 2) większej niż 1 MW.

6. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii elektrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 72 nie zostanie sprzedana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje.

7. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii , która ma zostać sprzedana w drodze aukcji, o których mowa w ust. 72, jest większa niż ilość i wartość energii elektrycznej wynikających z ofert które wygrały aukcję, energia ta może zostać sprzedana w następnej kolejności w aukcji określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł oraz potencjał w zakresie krajowych zasobów energii.

8. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, kolejność przeprowadzania aukcji, o których mowa w ust. 72, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł oraz potencjał w zakresie krajowych zasobów energii.”;

25) w art. 75 w ust. 4 w pkt 4:

a) w ppkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej - w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,”

b) ppkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e - w przypadku instalacji odnawialnego źródła

energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja."; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

26) w art. 77 w ust. 4:

- a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy spalany w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego;”;
- b) po pkt 18 dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu:
„19) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;
20) hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW;”;

27) w art. 79:

- a) w ust. 3 w pkt 9:
 - w ppkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej - w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;”;
 - ppkt 2 i ppkt 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja,
 - 3) wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2 - 4 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, otrzymanej

przed dniem złożenia tego oświadczenia, obliczona z uwzględnieniem zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 9 pkt 1 przeliczona na cenę jednostkową tej energii po uwzględnieniu planowanej ilości wytworzonej energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii przekazanej w ofercie wytwórcy i okresu, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, udzielanej pomocy wynosi ... złotych za 1 MWh;”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Oferta podlega odrzuceniu jeżeli cena sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, powiększona o jednostkową pomoc publiczną, o której mowa w ust. 3 pkt 9 ppkt 3 przekracza cenę referencyjną, o której mowa w art. 77, obowiązującą w dniu złożenia oferty przez uczestnika aukcji.”;

28) art. 80 ust. 1 – 4 i ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii - aż do wyczerpania ilości lub wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, a łączna ilość lub wartość energii elektrycznej, której wytworzenie zadeklarowali ci uczestnicy aukcji, przekracza ilość lub wartość określoną w ogłoszeniu o aukcji, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert.

3. W przypadku gdy pozostała do sprzedaży ilość lub wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości i wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej nie podlega sprzedaży w tej aukcji.

4. W przypadku gdy w aukcji na wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, złożone oferty nie pokryły maksymalnej ilości lub wartości energii elektrycznej jaka może zostać sprzedana w tej aukcji o co najmniej 10%, Prezes URE ogłasza sprzedaż tej energii elektrycznej w aukcji uzupełniającej.

8. W przypadku gdy pozostała do sprzedaży w aukcji uzupełniającej, o której mowa w ust. 4, ilość lub wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości lub wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej nie podlega sprzedaży w tej aukcji.”;

29) w art. 83 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 1, który nie uzyskał stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej określonego w art. 73 ust. 4 pkt 1 i 3, w okresie w którym przysługiwało mu wsparcie, jest obowiązany do zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej pomocy publicznej uzyskanej w drodze aukcji.”;

30) art 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 5 i 6, w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9, a także spełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 4 pkt 1 i 3.”;

31) art. 87 - 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 5 i 6 , art. 71 ust. 3, art. 75 ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9 oraz spełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 4 pkt 1 i 3. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

2. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.

Art. 88. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności ze stanem faktycznym złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 5 i 6 art ,w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4, w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9, oraz niespełnienia warunków określonych w art. 73 ust. 4 pkt 1 i 3 Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje postanowienie odpowiednio o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej

wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii albo o obowiązku zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej całej pomocy publicznej uzyskanej w drodze aukcji.

Art. 89. 1. Prezes URE przekazuje właściwemu sprzedawcy zobowiązanemu informację o postanowieniu, o którym mowa w art. 88, w terminie 14 dni od dnia, w którym to postanowienie stało się ostateczne. Sprzedawca zobowiązany dokonuje korekty, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 4.

2. Prezes URE przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej informację o postanowieniu o obowiązku zwrotu całej pomocy publicznej uzyskanej w drodze aukcji, o którym mowa w art. 88 w terminie 3 dni od dnia, w którym to postanowienie stało się ostateczne.”;

32) w art. 92:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

- 1) instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 pkt 1, następuje od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b, i prowadzi się ją w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 7, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii po dniu wejścia w życie rozdziału 4, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.
- 2) instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 pkt 2, następuje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i prowadzi się ją w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 7, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

- 3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu następuje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i prowadzi się ją w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 7, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2040 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 92 ust. 6, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 15 lat, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie, bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.”;

c) uchyla się ust. 8;

33) w art. 93:

a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 92 ust. 1, 6, i 9, sprzedawca zobowiązany jest obowiązywać do:”;

b) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„2. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie, o którym mowa w art. 92 ust. 7, jest obowiązywać do:”;

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku gdy saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie i nie może zostać rozliczone do końca okresu, o którym mowa w art. 92 ust. 7, jest ono zwracane operatorowi rozliczeń energii odnawialnej przez sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy

zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres.”;

34) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę, zwaną dalej „opłatą OZE”, związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę OZE przeznacza się na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3, oraz kosztów działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, prowadzonej na podstawie ustawy.

2. Opłatę OZE oblicza, w sposób określony w art. 96 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zwany dalej „płatnikiem opłaty OZE”.

3. Płatnik opłaty OZE pobiera opłatę OZE od:

- 1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
- 2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
- 3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę OZE od podmiotów przyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej, obliczoną w sposób określony w art. 96 ust.1.”;

35) w art. 100:

- a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego informację o:”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego środki pobrane z tytułu opłaty OZE, za dany okres rozliczeniowy, w terminie do dwudziestego pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.”

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty OZE, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym.;

36) art. 101 otrzymuje brzmienie:

„Art. 101. Okresem rozliczeniowym dla rozliczeń dokonywanych między:

- 1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a płatnikiem opłaty OZE
- jest miesiąc kalendarzowy;
- 2) płatnikiem opłaty OZE a:
 - a) odbiorcą końcowym,
 - b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE przyłączonym do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE
- jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i są świadczone usługi dystrybucji tej energii;
- 3) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:
 - a) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej,
 - b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE, przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej
- jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i są świadczone usługi przesyłania tej energii.”;

37) po art. 101 dodaje się art. 101a w brzmieniu:

„Art. 101a. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej informacje o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty OZE za dany okres rozliczeniowy na rachunku, o którym mowa w art. 100 ust. 4, oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do 23 dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Operator rozliczeń energii odnawialnej, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, wystawia na jej podstawie notę księgową operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy operatora rozliczeń energii odnawialnej, zwany dalej „rachunkiem opłaty OZE”, środki w wysokości wynikającej z otrzymanej noty księgowej.”;

38) w art. 102 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 105, jest niewystarczająca na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, operator rozliczeń energii odnawialnej:

- 1) może pokryć ujemne saldo ze środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.⁴⁾), jeżeli nie spowoduje to niewykonanie zobowiązań wynikających z tej ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty przejściowej podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek;
- 2) zaciąga zadłużenie na pokrycie ujemnego salda.”;

39) w art. 104 dodaje się ust. 3 - 6 w brzmieniu:

„3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty OZE, pomniejszych

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 233, poz. 1381.

o należny podatek od towarów i usług. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata OZE stanie się należna.

4. Rezerwę, o której mowa w ust. 3, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.⁵⁾).

5. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 3, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaże środki na rachunek opłaty OZE albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 4, w dacie dokonania tej czynności.

6. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty OZE stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 4, w dacie ich przekazania.”;

40) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„Art. 105a. Środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE, mogą zostać przeznaczone na pokrycie niedoboru środków na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1, jeżeli nie spowoduje to niewykonanie zobowiązań wynikających z ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty OZE podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek.”;

41) art. 106 otrzymuje brzmienie:

„Art. 106. Zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej wykonuje spółka Zarządca Rozliczeń S.A., o której mowa w rozdziale 7 ustawy wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1.”;

42) w art. 107 uchyla się ust. 2;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1478, 1563, 1662 oraz z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767 i 1844.

43) uchyla się art. 108-112, art. 114 i art. 115.

44) art. 119 otrzymuje brzmienie:

„Art. 119. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania przez wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz producentów biomasy, w tym biomasy lokalnej, jej pochodzenia, na potrzeby systemu wsparcia, a także dopuszczalne sposoby pierwotnego pozyskania biomasy lokalnej, biorąc pod uwagę potrzebę prawidłowego kwalifikowania wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii oraz pochodzenia biomasy, w tym biomasy lokalnej.”;

45) po art. 119 dodaje się art. 119a w brzmieniu:

„119a. Minister właściwy do spraw energii może określić w drodze rozporządzenia promień obszaru, z którego może być pozyskana biomasa lokalna, nie większym niż 300 km od jednostki wytwórczej, w której zostanie wykorzystana, biorąc pod uwagę konieczność efektywnego wykorzystania lokalnie dostępnych zasobów biomasy.”.

46) użyte w art. 81 w ust. 6 w pkt 1 i 2, w art. 92 w ust. 11 w pkt 2, w art. 93 w ust. 1 w pkt 4, w ust. 2 w pkt 3, w ust. 9 i w ust. 12, w art. 94 w ust. 11, w art. 102, w art. 103 w ust. 2, w art. 104 ust. 1 i 2, w art. 105 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 107 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 oraz w art. 113 we wprowadzeniu do wyliczenia, wyrazy „Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „operator rozliczeń energii odnawialnej”.

47) w art. 168:

a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) nie przestrzega obowiązku rozliczenia, o którym mowa w art. 4 albo w art. 40 ust. 1a;”.

b) pkt 11 i pkt 12 otrzymują brzmienie

„11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;

12) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, albo w art. 12 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 54 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 55 w brzmieniu:
„55) prosument - prosumenta w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”;

2) w art. 6c:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1 a w brzmieniu:

„1a. Prosumentowi będącemu konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380) przysługuje prawo złożenia do przedsiębiorstwa energetycznego reklamacji dotyczącej przyłączenia mikroinstalacji, rozliczania i dystrybucji tej energii.”,

b) Po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne nie uwzględniło reklamacji prosumenta, prosument może wystąpić, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia o nieuwzględnieniu reklamacji, do sądu polubownego z wnioskiem o rozpatrzenie sporu w tym zakresie.”;

3) w art. 7:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

"2a. Umowa o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii oprócz postanowień wskazanych w ust. 2, powinna również zawierać postanowienia określające, że:

1) termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu - 120 miesięcy, od dnia zawarcia tej umowy;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266.

2) niedostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji we wskazanym w umowie o przyłączenie terminie jest podstawą wypowiedzenia umowy o przyłączenie.",

b) ust. 8d⁴ otrzymuje brzmienie:

„8d⁴. W przypadku gdy podmiot, ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej, jest przyłączony do sieci jako odbiorca końcowy, a moc zainstalowana mikroinstalacji, o przyłączenie której ubiega się ten podmiot, nie jest większa niż określona w wydanych warunkach przyłączenia, przyłączenie do sieci odbywa się na podstawie zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji, złożonego w przedsiębiorstwie energetycznym, do sieci którego ma być ona przyłączona, po zainstalowaniu odpowiednich układów zabezpieczających i urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego. W innym przypadku przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej odbywa się na podstawie umowy o przyłączenie do sieci. Koszt instalacji układu zabezpieczającego i urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.”,

b) ust. 8d⁷ otrzymuje brzmienie:

„8d⁷. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej:

- 1) potwierdza złożenie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8d⁴, odnotowując datę jego złożenia;
- 2) jest obowiązane dokonać przyłączenia do sieci mikroinstalacji na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8d⁴ w terminie 30 dni od dokonania tego zgłoszenia.

c) dodaje się ust. 8d¹⁰ w brzmieniu brzmienie: :

„8d¹⁰. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może zmniejszyć obciążenie lub odłączyć od sieci mikroinstalację przyłączoną do sieci tego operatora w przypadku gdy wytwarzanie energii elektrycznej w tej mikroinstalacji stanowi zagrożenie bezpieczeństwa pracy tej sieci. Zmniejszenie obciążenia lub odłączenie od sieci mikroinstalacji jest proporcjonalne w odniesieniu do wszystkich mikroinstalacji przyłączonych do sieci danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz do zagrożenia bezpieczeństwa pracy tej sieci.”;

4) w art. 8 w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, a także odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2, nieuzasadnionego zmniejszenia obciążenia lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.”;

5) w art. 49a ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii;”.

Art. 3. W ustawie z dnia z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opłata przejściowa - wynagrodzenie za usługę udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego, przeznaczane na pokrycie kosztów osieroconych, kosztów, o których mowa w art. 44, działań na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej oraz kosztów działalności Zarządcy Rozliczeń S.A.”;

2) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Stawki opłaty przejściowej od dnia 1 stycznia 2017 r. na miesiąc wynoszą netto:

- 1) 0,45 zł - w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) 1,90 zł - w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 3) 6,50 zł - w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c;

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817, z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 233, poz. 1381 oraz z 2016 r. poz. 266.

- 4) 1,65 zł na kW mocy umownej - w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 5) 3,80 zł na kW mocy umownej - w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit b;
- 6) 6,00 zł na kW mocy umownej - w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit c;
- 7) 1,10 zł na kW mocy umownej - w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

2. Przez stawkę opłaty przejściowej netto, o której mowa w ust. 1 i 2, rozumie się stawkę tej opłaty pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług.”;

3) uchyla się art. 12, art. 13, art. 18 oraz art. 19 ust. 3;

4) w art. 49 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych ustawach;”;

5) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. Minister właściwy do spraw energii wykonuje uprawnienia Skarbu Państwa określone w art. 2 pkt 5 i 6, art. 5a oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154) w stosunku do spółki Zarządca Rozliczeń S.A.”;

6) w art. 54:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) certyfikaty inwestycyjne, o których mowa w ust. 3.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, Zarządca Rozliczeń S.A. powinien dostosować do terminu wypłat kwot na pokrycie kosztów osieroconych, kosztów o których mowa w art. 44 oraz terminów spłaty zaciągniętego zadłużenia.”,

c) dodaje się ust. 3 - 6 w brzmieniu:

3. W przypadku przewidywanego terminu wymagalności lokat, o którym mowa w ust. 2, dłuższego niż 6 miesięcy, Zarządca Rozliczeń S.A., za zgodą Walnego Zgromadzenia, lokuje środki finansowe w certyfikaty inwestycyjne funduszu inwestycyjnego zarządzanego lub współzarządzanego przez podmiot nadzorowany przez Skarb Państwa lub państwową osobę prawną.

4. Zarządca Rozliczeń może, za zgodą Walnego Zgromadzenia, certyfikaty inwestycyjne, o których mowa w ust. 3, wymieniać na akcje przedsiębiorstw energetycznych.

5. Zarządca Rozliczeń może, za zgodą Walnego Zgromadzenia, akcje, o których mowa w ust. 4, nieodpłatnie przekazać na rzecz Skarbu Państwa.

6. Uprawnienia z akcji przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 4, przysługujące Zarządcy Rozliczeń S.A. wykonuje minister właściwy do spraw energii.";

7) uchyla się art. 55;

8) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Rada nadzorcza Zarządcy Rozliczeń S.A. składa się od 3 do 7 członków, powoływanych i odwoływanych przez Walne Zgromadzenie.

2. Przewodniczącemu Rady nadzorczej powołuje Walne Zgromadzenie.

3. Zarząd Zarządcy Rozliczeń S.A. jest powoływany i odwoływany przez Walne Zgromadzenie.”;

9) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarządca Rozliczeń S.A. może zostać rozwiązany uchwałą Walnego Zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż:

1) po spełnieniu w całości świadczeń na rzecz wytwórców w postaci przekazania środków na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44, lub wygaśnięciu praw wytwórców do pokrycia kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44;

2) po wyznaczeniu innego operatora wykonującego zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz....).

3) po spłacie całości zaciągniętych zobowiązań.”;

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu art. 459 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych nie stosuje się do Zarządcy Rozliczeń S.A., z zastrzeżeniem ust. 2.”.

Art. 4. Pierwszą aukcję, o której mowa w art. 73 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w 2016 r.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej, który wytworzył po raz pierwszy energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii innej, niż mikroinstalacja po dniu wejścia w życie rozdziału 4 ustawy zmienianej w art. 1, może, do dnia 31 grudnia 2016 r., sprzedawać tę energię z zastrzeżeniem, że wytworzona energia będzie w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pisemne oświadczenie, że energia elektryczna wytworzona w tej instalacji będzie w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. W przypadku, gdy:

- 1) wytwórca, o którym mowa w ust. 1, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, albo złoży oświadczenie po upływie terminu określonego w ust. 2, albo
- 2) treść złożonego oświadczenia będzie sprzeczna z ust. 2

– Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa tego wytwórcy w systemie wsparcia określonym w ustawie zmienianej w art. 1 w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji odnawialnego źródła energii; o wydanej decyzji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie informuje właściwego sprzedawcę zobowiązanego albo operatora rozliczeń energii odnawialnej.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy - Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

7. W przypadku wygrania aukcji przez wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, 15-letni okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 1, po cenie ustalonej w aukcji rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wygrania aukcji przez tego wytwórcę i trwa nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

8. W przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 1, przepisy rozdziału 4 dotyczące instalacji, o której mowa w art. 72 pkt 2 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie ustawy spółka Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. z siedzibą w Bytomiu, o której mowa w ustawie wymienionej w art. 1, ulega likwidacji i podlega wykreśleniu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 7. 1. Spółka Zarządca Rozliczeń S.A., o której mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, z dniem wejścia w życie ustawy, wstępuje w prawa i obowiązki Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. z siedzibą w Bytomiu, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 1.

2. Jeżeli w dniu likwidacji spółki Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. zobowiązania z umowy wzajemnej nie zostaną wykonane w całości lub w części spółka Zarządca Rozliczeń S.A. może odstąpić od takiej umowy składając drugiej stronie oświadczenie. Umowa ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca, w którym oświadczenie doręczono drugiej stronie. Prawo odstąpienia wygasa w terminie 3 miesięcy od dnia likwidacji Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

Art. 8. W terminie 7 dni od wejścia w życie ustawy spółka Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. przekazuje nieodpłatnie na rzecz Skarbu Państwa wszystkie akcje spółki Zarządcy Rozliczeń S.A.

Art. 9. 1. Kadencja Rady Nadzorczej spółki Zarządca Rozliczeń S.A. powołanej na podstawie art. 55 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej wygasa z dniem powołania członków Rady Nadzorczej zgodnie z art. 55a ust 1.

2. Kadencja członków Zarządu spółki Zarządca Rozliczeń S.A. wygasa z dniem powołania członków Zarządu zgodnie z art. 55a ust 3.

Art. 10. 1. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jaka może zostać sprzedana w 2016 r. w drodze aukcji, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

2. Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, kolejność przeprowadzania aukcji w 2016 r., o której mowa w art. 73 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w 2016 r. w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

3. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób obliczania wartości pomocy publicznej, szczegółowy wzór oświadczenia, oraz sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o których mowa w art. 39 ust. 10, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

4. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, nie później niż 30 dni przed dniem przeprowadzenia pierwszej aukcji w 2016 r., cenę referencyjną, o której mowa w art. 77 ust. 1, ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

5. Minister właściwy do spraw energii, w drodze rozporządzenia, obniży wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 ustawy zmienianej w art. 1, na 2017 rok, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych

źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, w terminie do dnia 30 listopada 2016 r.

Art. 11. Do czasu wydania przez ministra właściwego do spraw energii rozporządzenia, o którym mowa w art. 119a, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, promień obszaru, z którego może być pozyskana biomasa lokalna, wynosi nie więcej niż 300 km od jednostki wytwórczej, w której zostanie wykorzystana.

Art. 12. Do czasu wydania przez ministra właściwego do spraw energii rozporządzenia, o którym mowa w art. 93 ust. 7, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 92 ust. 6, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 15 lat.

Art. 13. Obowiązek dochowania minimalnego udziału biomasy lokalnej, o którym mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, art. 45 ust. 2 pkt 7 ppkt 4, art. 71 ust. 2 pkt 2, ppkt 2 art. 73 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 4 pkt 4 ppkt 2, art. 79 ust. 3 pkt 9 ppkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Art. 14. 1. Na wniosek wytwórcy, który nie przekazał w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 1, lub podał nieprawdziwe informacje, Prezes URE odstąpi od wymierzenia kary, o której mowa w art. 170 ust. 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, a wszczęte, lub prowadzone w sprawie postępowanie administracyjne ulega umorzeniu.

2. Na wniosek wytwórcy, który nie przekazał w terminie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 2 ustawy zmienianej w art. 1, lub podał nieprawdziwe informacje, Prezes ARR odstąpi od wymierzenia kary, o której mowa w art. 170 ust. 7 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, a wszczęte, lub prowadzone w sprawie postępowanie administracyjne ulega umorzeniu.

3. Wniosek, o którym mowa ust. 1, lub ust. 2 można złożyć w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Prezes URE, albo Prezes ARR wydaje decyzję o:

- 1) odstąpieniu od wymierzenia kary albo umorzeniu prowadzonego postępowania
- 2) odmowie odstąpienia od wymierzenia kary albo odmowie umorzenia prowadzonego postępowania w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 3.

5. W okresie od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub ust. 2, do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 4, prowadzone postępowanie egzekucyjne ulega zawieszeniu.

Art. 15. 1. Na wniosek wytwórcy, który nie przedłożył w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje, Prezes URE może obniżyć wysokość nakładanej kary, albo odstąpić od wymierzenia kary, o której mowa w art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Na wniosek wytwórcy, który nie przekazał w terminie Prezesowi ARR sprawozdania, o którym mowa w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje, Prezes ARR może obniżyć wysokość nakładanej kary, albo odstąpić od wymierzenia kary, o której mowa w art. 170 ust. 7 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa ust. 1, albo ust. 2, Prezes URE, albo Prezes ARR uwzględnia w szczególności skalę wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, i jego możliwości finansowe.

4. Prezes URE, albo Prezes ARR może odstąpić od wymierzenia kary, o której mowa ust. 1, albo ust. 2, jeżeli w szczególności zaniechał naruszenia prawa przed wszczęciem postępowania, lub niezwłocznie po jego wszczęciu.

Art. 16. 1. Umowy o przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należy dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Niedostosowanie umów, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi podstawę prawną do wypowiedzenia tych umów z upływem tego terminu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przewidywany termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu - 120 miesięcy, od dnia wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1.”;

Art. 17. 1. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym umowę o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, i określony w umowie termin dostarczenia po raz pierwszy energii elektrycznej, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii jest dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu - jest dłuższy niż 120 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1, przedkłada temu przedsiębiorstwu energetycznemu aktualizację harmonogramu przyłączenia, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Uchybienie temu terminowi zwalnia przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku dostosowania harmonogramu przyłączenia do wymagań niniejszej ustawy.

2. W przypadku gdy z powodu nie dostosowania harmonogramu realizacji umowy o przyłączenie do sieci do wymagań określonych w niniejszej ustawie, nastąpi wypowiedzenie umowy, strona umowy jest zobowiązana do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, opłaty w wysokości poniesionych przez to przedsiębiorstwo nakładów na budowę przyłącza, w tym nakładów na rozbudowę sieci elektroenergetycznej

związanej z przyłączeniem instalacji, o której mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, oraz zobowiązań tego przedsiębiorstwa energetycznego wobec osób trzecich związanych z wygaśnięciem umowy o przyłączenie instalacji do sieci elektroenergetycznej. Jeżeli koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej są niższe od dokonanej wpłaty tytułem opłaty za przyłączenie do sieci, przedsiębiorstwo to niezwłocznie zwraca różnicę.

Art. 18. Rozliczeniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, podlega energia elektryczna wprowadzona przez prosumenta do sieci nie wcześniej niż z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r.

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem niniejszego przedłożenia poselskiego jest usunięcie wątpliwości interpretacyjnych prawnych i redakcyjnych przepisów, które nie weszły jeszcze w życie, w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478 i 2365; dalej: ustawa OZE), w szczególności art. 41 ustawy OZE. Wątpliwości dotyczą wielu zagadnień zawartych w ustawie OZE, jak usystematyzowanie sytuacji wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji pod kątem obowiązujących przepisów prawno – podatkowych oraz zasad udzielania pomocy publicznej dla wytwórców takiej energii wykonującej działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zamierzeniem przedmiotowego projektu ustawy jest zatem w szczególności:

- 1) Wprowadzenie przejrzystych zasad w zakresie wytwarzania i wykorzystywania na własne potrzeby energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (OZE) w mikroinstalacjach, zapewniając, iż takie działania nie mają być nakierowane na osiągnięcie zysków, a jedynie na zaspokajanie własnych potrzeb energetycznych,
- 2) Zmiana definicji instalacji OZE oraz wprowadzenia nowej definicji hybrydowej instalacji OZE,
- 3) Dokonanie zmian w aukcyjnym systemie wsparcia w zakresie podziału aukcji na koszyki technologiczne oraz promowania w większym wymiarze technologii, które wytwarzają energię w sposób stabilny i przewidywalny,
- 4) Wprowadzenie możliwości bardziej efektywnego wykorzystywania lokalnie dostępnych zasobów biomasy,
- 5) Likwidacja zbędnych elementów zawartych w oświadczeniach składanych przez wytwórców energii w instalacjach OZE wykorzystujących biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłynny oraz likwidację zagrożenia odebrania całości wsparcia w sytuacji wytworzenia w ww. instalacji energii w oparciu o inne paliwo.
- 6) Wprowadzenie możliwości budowy nowych dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego,
- 7) Doszczegółowienie kwestii związanych z dopuszczalną wartością pomocy publicznej,
- 8) Zastąpienie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przez Zarządcę Rozliczeń S.A,

9) Wprowadzenie procedury badania. tzw. efektu zachęty dla wytwórców biogazu rolniczego

Proponowane zmiany pozwolą m.in. uniknąć ryzyka braku możliwości stosowania niektórych przepisów art. 41 ww. ustawy OZE.

Przedstawione zmiany dostosowują przepisy ustawy OZE do wymogów określonych w Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 (dalej: Wytyczne) Dz. Urz. UE seria C, Nr 200 z 28.06.2014, s.1, które w pełnym zakresie dopuszczają, jako zgodne z zasadami wspólnego rynku, instrumenty rynkowe, takie jak aukcje czy procedury przetargowe zgodne z zasadami konkurencji otwarte dla wszystkich producentów wytwarzających energię elektryczną z OZE, konkurujących ze sobą na równych warunkach, które powinny zasadniczo zapewnić ograniczenie dotacji do minimum.

Ponadto, również w świetle postanowień art. 42 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2014 r. (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1) pomoc przyznaje się w drodze procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji i opartej na jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach, która jest otwarta dla wszystkich wytwórców produkujących energię elektryczną ze źródeł odnawialnych w sposób niedyskryminacyjny.

Ad. 1

Prosument. Nowa regulacja. Jak jest w innych krajach

Projekt regulacji obejmuje zagadnienia kompleksowo, na podstawie wprowadzonej definicji prosumenta, nowego brzmienia art. 4 i 5 ustawy OZE oraz zmian do art. 41 ustawy OZE.

Projekt regulacji zakłada kontynuację realizacji celu w postaci stworzenia konkurencyjnego, bezpiecznego i zrównoważonego rynku energii odnawialnej, w związku z czym zagwarantowano umocnienie istniejących reguł konkurencyjnych oraz wysoki poziom ochrony adresatów regulacji, w tym konsumentów. W pierwszej kolejności projektodawca zdecydował się na zdefiniowanie pojęcia „prosument”, jako odbiorcę końcowego niewykonującego działalności gospodarczej lub wykonującego działalność gospodarczą, z

wyłączeniem działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, wytwarzającego energię elektryczną z OZE w mikroinstalacji w celu jej zużycia na potrzeby własne, niezwiązane z wykonywaną działalnością gospodarczą. Przedmiotowa definicja wyraźnie wskazuje na charakter prosumenta tzn., że energia przez niego wytwarzana przeznaczana jest na zaspokajanie własnych potrzeb. Dodatkowo definicja ta obejmuje możliwie szeroki zakres podmiotów, co również stanowi element nowego podejścia do kwestii wytwarzania energii w mikroinstalacjach.

Nowym, innowacyjnym elementem wsparcia dla prosumenta, który wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby, jest możliwość korzystania z rozliczenia z tytułu różnicy między ilością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci a ilością energii elektrycznej pobranej z tej sieci w stosunku:

- 1) 1 do 0,7 - w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 7 kW;
- 2) 1 do 0,5 - w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 7 kW;
- 3) 1 do 0,35 - w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji, dla której prosument korzystał ze wsparcia ze środków publicznych na zakup lub instalację mikroinstalacji lub jej części.

W ten sposób prosument nie ponosi opłat związanych z dostarczeniem do niego energii elektrycznej w okresie, gdy jego zużycie jest większe od bieżącej produkcji w mikroinstalacji z uwagi na fakt, iż korzysta ze swojej „zmagazynowanej” energii.

Powyższe „magazynowanie” rozliczane jest zatem w formie opustu, między ilością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci a ilością energii elektrycznej pobranej z tej sieci.

Powyższego rozliczenia dokonuje się na podstawie wskazań urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w formie opustu. Od rozliczonej energii elektrycznej prosument nie uiszcza opłat związanych z jej dystrybucją, z wyłączeniem opłaty OZE oraz opłaty przejściowej. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci nie wcześniej niż na 365 dni poprzedzających dzień dokonania rozliczenia. W pierwszej kolejności rozlicza się odbiór energii elektrycznej w zamian za energię elektryczną wprowadzoną najwcześniej do sieci w ww. okresie rozliczeniowym. W zakresie nieuregulowanym projektem do rozliczenia prosumenta będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy - Kodeks cywilny

stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci energii elektrycznej przez prosumenta nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i nie jest świadczeniem usług ani sprzedażą w rozumieniu ustawy dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Obowiązek dokonania rozliczenia na rzecz prosumenta wykonywać będzie wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca zobowiązany, chyba że obowiązek ten realizuje wybrany przez prosumenta sprzedawca inny niż sprzedawca zobowiązany, na podstawie umowy kompleksowej.

Co było również istotnym postulatem branży prosumenckiej zagwarantowano 10 letni obowiązek rozliczenia, który jednak nie będzie trwał dłużej niż do dnia 31 grudnia 2030 r.

Bardzo ważnym postulatem było również zagwarantowanie, aby w zakresie nieuregulowanym ustawą OZE do umów, o których mowa w 4 ust. 1 lub w art. 41 ust. 19 ustawy OZE, w przypadku prosumenta zastosowanie miały przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

W wielu krajach UE najbardziej rozpowszechnione jest stosowanie taryf gwarantowanych (FIT) dla przedsiębiorców eksploatujących indywidualne mikroinstalacje. Powyższe jednak uniemożliwia szeroko zakrojony rozwój ruchu prosumenckiego, który zakłada wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby bez potrzeby wykonywania działalności w zakresie wytwarzanej energii elektrycznej.

W ramach wypracowywanych rozwiązań wprowadzono znaczące uproszczenia procedur sprawozdawczych dla mikro wytwórców wszędzie tam, gdzie dzięki postępowi techniki możliwe jest wykorzystanie urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Jednocześnie należy wyjaśnić, iż wypracowane rozwiązanie rozliczeń prosumenta ze wskazanym przez niego sprzedawcą energii elektrycznej albo sprzedawcą z urzędu uzyskało aprobatę szerokiego grona przedstawicieli środowisk związanych ze środowiskiem prosumenckim takich jak Federacja Konsumentów, Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych, Mazowiecki Klaster ICT, WWF (Ruch "Więcej niż energia"), Greenpeace Polska, Fundacja ClientEarth Poland, Polskie Towarzystwo Fotowoltaiki, Instytut Energetyki Odnawialnej, PTPV, Polska Organizacja Rozwoju Technologii Pomp

Ciepła, Stowarzyszenie Małej Energetyki Wiatrowej, Związek Stowarzyszeń Polska Zielona Sieć, Polskie Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej.

Podsumowując regulacje dotyczące prosumenta, wnioskodawcy założyli zmianę koncepcji polegającą na odstąpieniu od wsparcia w postaci stałych taryf gwarantowanych na najmniejszych wytwórców w mikroinstalacjach (dla mocy zainstalowanej do 10 kW) na rzecz wprowadzenia ułatwień dotyczących rozliczania przez prosumenta nadwyżki energii elektrycznej wytworzonej przez daną mikroinstalację.

Dodatkowo, projekt zakłada rezygnację z tych obowiązków informacyjnych nałożonych na prosumentów, które z uwagi na charakter regulacji są zbędne.

Mikro i makroklastry energii.

Rozwiązania przedstawione dla mikro i makroklastra energii stanowią punkt wyjścia do pogłębiania wiedzy na temat rozwoju nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, a także potrzeby zrównoważenia energetycznego na obszarach lokalnych, a także terenach wiejskich. Prowadzone prace doprowadziły do wypracowania koncepcji odnoszącej się do technologii OZE, która będzie wpływać na promowanie przedsiębiorczego i społecznego podejścia w grupach ludności zamieszkujących głównie tereny wiejskie. Mowa tu o mikroklastrach energii, które poprzez połączenie działań z kilku obszarów gospodarki mogą zapewniać lokalną samowystarczalność energetyczną.

W ujęciu definicyjnym mikro i makroklastry energii to cywilnoprawne porozumienie interesariuszy, w skład którego mogą wchodzić osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki nieposiadające osobowości prawnej, jednostki naukowe, jednostki badawczo-rozwojowe lub jednostki samorządu terytorialnego, dotyczące wytwarzania i równoważenia zapotrzebowania lub obrotu energią z OZE lub z innych źródeł lub paliw, w ramach jednej sieci dystrybucyjnej, odpowiednio w granicach jednej gminy albo powiatu.

Zgodnie z dodaną jednostką redakcyjną art. 38a. w projekcie ustawy wykonywanie działalności gospodarczej w ramach mikro- lub makroklastra energii może być realizowane w ramach koncesji dla podmiotu, który koordynuje tę część wspólnego przedsięwzięcia na podstawie umowy z pozostałymi podmiotami.

Przy czym przepisów art. 9d ust. 1d, 1e oraz art. 9d ust. 1h-6 ustawy - Prawo energetyczne dotyczących ograniczeń dla przedsiębiorstwa energetycznego zintegrowanego pionowo nie stosuje się do:

- 1) mikroklastra energii obsługującego mniej niż dziesięć tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego mikroklastra energii,
- 2) makroklastra energii obsługującego mniej niż pięćdziesiąt tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego makroklastra energii.

Gwarancją zapewnienia odpowiedniego współdziałania operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, z którą zamierza współpracować mikro lub makroklastry energii jest jego zobowiązanie do zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do tej sieci, na zasadzie równego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dystrybucji energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci. Nawet jeśli powyższe warunki nie zostaną spełnione, operator sieci dystrybucyjnej może odmówić zawarcia umowy ale odmowa, jest sporządzana w formie pisemnej wraz z uzasadnieniem jej przyczyn. Taka odmowa zostanie przesłana do żądającego zawarcia umowy o świadczenie dystrybucji, a dodatkowo o odmowie powiadamiany jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (URE). Jeśli dojdzie w tej sytuacji do sprawy spornej sprawę dotyczącą odmowy zawarcia umowy rozstrzyga Prezes URE na wniosek strony. Prezes URE wyposażony jest w dodatkowy instrument prawny, ponieważ może wydać na wniosek jednej ze stron postanowienie, w którym określi warunki dystrybucji energii do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Ad. 2

Proponowana zmiana definicji instalacji OZE ma na celu eliminację zgłaszanych przez inwestorów problemów powstających na gruncie dotychczasowej definicji w zakresie „jednego miejsca przyłączenia” oraz „wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z jednego rodzaju odnawialnych źródeł energii”. W opinii wnioskodawcy zmiana definicji w tym zakresie przyczyni się do eliminacji barier rozwojowych OZE oraz obniży koszty inwestycyjne, które w przypadku realizacji inwestycji przy uwzględnieniu dotychczasowego brzmienia ww. definicji, w niektórych przypadkach, były by wyższe.

Dodatkowo, zaproponowano uzupełnienie zawartego w art. 2 ustawy OZE słowniczka o definicję hybrydowej instalacji OZE, która rozumiana jest jako zespół co najmniej dwóch instalacji OZE, różniących się charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii i

tworzących w wyniku połączenia spójny elektroenergetycznie i obszarowo zestaw zapewniający odbiorcy stały dostęp do energii elektrycznej stosownie do wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa energetycznego lub w umowie kompleksowej, zawartej z odbiorcą; taki zespół instalacji może być też wspomagany magazynem energii i wówczas oddawana z niego energia elektryczna jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii. Powyższa propozycja, w połączeniu z dalszymi propozycjami zmian w zakresie aukcyjnego systemu wsparcia, ma na celu promowanie instalacji, które poprzez integracje różnych źródeł OZE charakteryzować się będą większą stabilnością wytwarzania energii.

Ad. 3

W odniesieniu do systemu aukcyjnego, proponuje się wprowadzenie koszyków/grup technologicznych, tak aby możliwe było bardziej efektywne kształtowanie miksu OZE, w sposób uwzględniający bieżące zapotrzebowanie oraz kwestie bezpieczeństwa energetycznego (konieczność wytwarzania energii w sposób stabilny i przewidywalny).

Mając powyższe na uwadze, projekt zakłada wprowadzenie nowych zasad ustalania maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym poprzez uwzględnienie poszczególnych koszyków technologicznych. Zgodnie z projektem aukcje przeprowadza się odrębnie na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach OZE:

- 1) o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, łącznej bez względu na źródło pochodzenia, większej niż 3504 MWh/MW/rok;
- 2) wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
- 3) w których emisja CO₂ jest nie większa niż 100 kg/MWh, o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 3504 MWh/MW/rok,
- 4) przez członków makroklastra energii,
- 5) przez członków mikroklastra energii,
- 6) innej niż wymieniona w pkt 1-5;

Aukcje przeprowadza się oddzielnie dla instalacji OZE o:

- 1) łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;
- 2) łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW.

Zmiany proponowane w aukcyjnym systemie wsparcia zakładają również możliwość uczestnictwa w aukcji hybrydowej OZE. Powyższe działanie ma na celu umożliwienie pełnego wykorzystania synergii pomiędzy instalacjami OZE wykorzystującymi do wytwarzania energii elektrycznej różne rodzaje OZE, tak aby możliwe było wytwarzanie energii w sposób stabilny i przewidywalny w dłuższym horyzoncie czasowym.

Ad. 4

Istotą rozwoju OZE jest przede wszystkim efektywne wykorzystanie lokalnie dostępnych surowców, w tym biomasy. Analiza dotychczasowych trendów w zakresie energetycznego wykorzystania biomasy wskazuje, iż dotychczasowe przepisy, wprowadzone z myślą o wykorzystaniu lokalnie dostępnych zasobów (w szczególności biomasy stanowiącej pozostałość lub odpad z produkcji rolnej oraz sektora rolno – spożywczego) nie przyczyniają się w pełni do osiągnięcia założonych celów.

Mając na uwadze powyższe, wnioskodawcy zaproponowali zdefiniowanie „biomasy lokalnej” jako biomasy pozyskanej pierwotnie z obszaru znajdującego się w promieniu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 119a projektu ustawy.

W art. 119a projektu ustawy wskazano, iż minister właściwy do spraw energii może określić w drodze rozporządzenia promień obszaru, z którego może być pozyskana biomasa lokalna, nie większym niż 300 km od jednostki wytwórczej, w której zostanie wykorzystana, biorąc pod uwagę konieczność efektywnego wykorzystania lokalnie dostępnych zasobów biomasy. Do czasu wydania ww. rozporządzenia promień obszaru, z którego może być pozyskana biomasa lokalna nie może przekroczyć 300 km od jednostki wytwórczej, w której zostanie wykorzystana.

Proponowany parametr stanowiący, iż pozyskanie biomasy lokalnej może następować jedynie w promieniu 300 km od instalacji OZE wynika z jednej strony z przekonania, iż transport biomasy na większe odległości nie ma uzasadnienia środowiskowego, z drugiej zaś strony ma na celu zapewnienie, że każda instalacja OZE będzie miała możliwość pozyskania biomasy w ilości niezbędnej do jej funkcjonowania. Jednocześnie należy wyraźnie zauważyć, iż pozyskanie biomasy odnosi się do pozyskania biomasy od pierwszego producenta np.

rolnika, hodowcy, itp. lub w przypadku odpadów i pozostałości z produkcji przemysłu rolno – spożywczego od podmiotu gdzie przedmiotowe odpady i pozostałości powstały. Niemniej jednak, należy podkreślić, iż celem projektodawcy nie jest umożliwienie transportu biomasy na duże odległości, gdzie po „wirtualnym” przetworzeniu zostanie ona przekazana do instalacji OZE. Mając powyższe na uwadze, projektodawca zaproponował zmianę delegacji ustawowej zawartej w art. 119 ustawy OZE do wydania przez minister właściwego do spraw energii rozporządzenia, w którym zostanie określony m.in. sposób dokumentowania pochodzenia biomasy lokalnej, oraz dopuszczalne sposoby jej pierwotnego pozyskania.

Ponadto, do niniejszego projektu wprowadzono szereg zmian mających na celu efektywne wykorzystanie tak zdefiniowanej biomasy lokalnej. Głównym elementem promowania tego typu paliwa będzie konieczność dochowania wymogu udziału biomasy lokalnej w łącznej masie biomasy dostarczanej do procesu spalania. Wysokość przedmiotowego wymogu zostanie określona w stosownym rozporządzeniu (wydanym na podstawie art. 61 ustawy OZE).

Ad. 5

W odniesieniu do oświadczeniach składanych przez wytwórców energii w instalacjach OZE wykorzystujących biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny, projektodawca zdecydował o likwidacji konieczności wskazywania, iż wykorzystywana biomasa nie zawiera substancji niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy, z uwagi na problematyczny charakter regulacji oraz brak możliwości uniknięcia drobnych zanieczyszczeń.

Dodatkowo, dokonane zmiany likwidują zagrożenie odebrania całości wsparcia w sytuacji wytworzenia w ww. instalacji energii w oparciu o inne paliwo poprzez wskazanie m.in., że „świadczenie pochodzenia nie przysługuje dla tej części energii elektrycznej, do wytworzenia której wykorzystano (...)” oraz, co należy podkreślić, iż zgodnie z dotychczasowym brzmieniem treści przedmiotowych oświadczeń, każde najdrobniejsze uchybienie w zakresie wykorzystywanych paliw powodowało, iż cała energia nie mogła być zaliczona jako energia z odnawialnego źródła energii. Dzięki wprowadzeniu proponowanych rozwiązań, możliwe będzie wyłączenie jedynie tego wolumenu energii, który został wytworzony w oparciu o inne paliwa.

Ad. 6

Umożliwienie tworzenia nowych dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego

oraz ich uczestnictwa w systemie aukcyjnym ma na celu promowanie tworzenia instalacji wytwarzających energię elektryczną w sposób stabilny, a także budowanie zwiększonego popytu na lokalnie dostępne zasoby biomasy.

Mając na uwadze powyższe dokonano szeregu zmian pozwalających na partycypację w systemie aukcyjnym przedmiotowych jednostek. Do zmian tych należy zaliczyć przede wszystkim: korektę definicji dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wprowadzenie konieczności określenia ceny referencyjnej dla tych instalacji, jak również wyłączenie tego typu instalacji z ograniczeń, które znajdują się dotychczas w art. 44 ust. 8 ustawy OZE.

Ad. 7

W zakresie doszczegółowienia kwestii związanych z dopuszczalną wartością pomocy publicznej wprowadzono zmiany w art. 39 ustawy OZE, które mają na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnej w zakresie stosowania przepisów prawnych w nim zawartych. Wobec powyższego, w stosunku do pierwotnego brzmienia, dokonano następujących zmian:

- 1) bezpośrednio wskazano pojęcia „maksymalnej wartości pomocy publicznej” oraz „łącznej wartości pomocy publicznej”, jaką może otrzymać wytwórca energii elektrycznej z OZE w instalacji OZE,
- 2) uregulowano sposób wyliczania łącznej wartości pomocy publicznej, w tym wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych na podstawie odpowiednich ustaw,
- 3) ustanowiono warunek, którego niespełnienie eliminuje wytwórcę energii elektrycznej z OZE w instalacji OZE z możliwości uczestnictwa w systemie aukcyjnym określonym w ustawie,
- 4) usystematyzowano zasady trzyletniego okresu sprawozdawczego wytwórcy energii elektrycznej OZE w instalacji OZE wobec Prezesa URE,
- 5) rozszerzono zakres możliwości, na podstawie których Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii w aukcji,
- 6) zdefiniowano na nowo delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw energii, mając na uwadze wprowadzone zmiany w całym art. 39.

Ad. 8

Celem projektowanej zmiany ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz ustawy o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu wsparcia OZE przewidzianego w ustawie, zmniejszenie związanych z tym kosztów organizacyjnych i operacyjnych oraz ujednoczenie procesu pobierania opłaty OZE i opłaty przejściowej. Wykorzystanie jednolitego schematu pobierania obydwu opłat podnosi efektywność procesu i obniża koszty. Dla osiągnięcia tego celu niezbędne są niewielkie korekty w zakresie zarówno opłaty OZE jak i opłaty przejściowej.

Optymalnym rozwiązaniem jest powierzenie zadań wynikających z ustawy OZE funkcjonującemu stabilnie od wielu lat podmiotowi mającemu niezbędne doświadczenie w wykonywaniu analogicznych zadań w sektorze elektroenergetycznym (Zarządca Rozliczeń S.A.) i likwidację działalności spółki znajdującej się dopiero na wstępnym etapie organizacji (Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. - OREO S.A.). Poprzez wykorzystanie efektów synergii, ograniczy to koszty funkcjonowania systemu do minimalnego poziomu i poprawi zarządzanie środkami finansowymi.

Podmiotem, któremu zostaną powierzone zadania wynikające z ustawy OZE w części dotyczącej obsługi finansowej wsparcia jest spółka - Zarządca Rozliczeń S.A., zajmująca się z powodzeniem od roku 2008 uzyskiwaniem finansowania i jego rozliczaniem w ramach procesu udzielania pomocy publicznej na pokrycie kosztów osieroconych i kosztów gazu ze środków pochodzących z opłaty przejściowej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm. (ustawa o KDT). Powierzenie Zarządcy Rozliczeń S.A. także obowiązku udzielania wsparcia w ramach ustawy OZE zagwarantuje, że system ten nie będzie generował dodatkowych kosztów organizacyjnych i operacyjnych, a podmiot wypłacający sprawnie zrealizuje te zadania z uwagi na zdobyte dotychczas doświadczenie. Wynikać to będzie z faktu, że podmiotem odpowiedzialnym za pobieranie środków z opłaty OZE będzie OSP (świadczący usługę udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego - KSE), a płatnikiem opłaty OZE będą OSD (korzystający z tej usługi). W ramach procesu będą wykorzystywane rozwiązania techniczne i organizacyjne (płatnicy OZE są jednocześnie płatnikami opłaty przejściowej) funkcjonujące już dla celów

gromadzenia opłaty przejściowej na gruncie ustawy o KDT, co pozwoli uniknąć dodatkowych kosztów jakie pociągałoby za sobą samodzielne prowadzenie tego procesu przez OREO S.A wymagające zbudowania od podstaw kanałów komunikacyjnych i finansowych z każdym z płatników OZE z osobna.

Wykorzystane zostaną efekty synergii zarządzania środkami finansowymi, potencjał organizacyjny i ugruntowana pozycja. Unika się w ten sposób ryzyka dla sprawnego rozpoczęcia funkcjonowania nowego systemu wsparcia, związanego z tworzeniem od podstaw nowego podmiotu - OREO S.A., i koniecznością nabycia odpowiedniej sprawności pod względem organizacyjnym.

Podkreślenia wymaga, że powierzenie funkcji operatora rozliczeń energii odnawialnej Zarządcy Rozliczeń S.A. umożliwi (po wprowadzeniu odpowiednich zmian w ustawie o KDT) zastosowanie także dla systemu wsparcia OZE sprawdzonego na gruncie ustawy o KDT rozwiązania polegającego na uzyskiwaniu zewnętrznego finansowania w przypadku przejściowego niedoboru środków finansowych w systemie wsparcia OZE. Realne korzystanie z tego mechanizmu możliwe jest w praktyce wyłącznie w przypadku podmiotu posiadającego odpowiednio długą historię kredytową oraz zdobytą wiarygodność. Tak jest w przypadku Zarządcy Rozliczeń S.A.

Ponadto powierzenie realizacji dwóch systemów wsparcia Zarządcy Rozliczeń S.A. umożliwi, pod określonymi warunkami, uniknąć dodatkowych kosztów finansowych w przypadku, gdy na rachunku jednej opłaty powstanie deficyt środków a na rachunku drugiej opłaty wystąpi ich nadwyżka.

Ustawa o KDT wprowadza szereg ograniczeń właścicielskich zapewniając pełną transparentność i kontrolę nad procesem zarządzania gromadzonymi funduszami. Zgodnie z art. 49 ust. 2, ustawy o KDT zysk Zarządcy Rozliczeń S.A. można przeznaczyć wyłącznie na finansowanie działalności określonej w tej ustawie. Ustawowo określone są zasady nadzoru przez ministra właściwego do spraw energii nad spółką Zarządcą Rozliczeń S.A.

Zarządca Rozliczeń S.A. od 2008 r. realizuje program pomocy publicznej w ramach ustawy o KDT, a zadaniem spółki jest gromadzenie środków finansowych, zarządzanie tymi środkami oraz ich wypłata wytwórcom objętym programem pomocy publicznej na zasadach określonych w ustawie o KDT czyli działania analogiczne do przewidzianych dla OREO S.A. Działalność Spółki została sklasyfikowana jako pozostała finansowa działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych

(PKD 64.99.Z).

Tak więc nie wydaje się zasadnym utrzymywanie w dłuższej perspektywie dwóch podmiotów realizujących w różnych obszarach analogiczne zadania. Zaproponowane w projekcie ustawy zmieniającej rozwiązanie zmniejszy koszty operacyjne procesu wsparcia i usprawni proces zarządzania środkami finansowymi.

W związku z likwidacją celowej spółki OREO S.A. i powierzenie jej funkcji innemu podmiotowi należy dokonać zmian redakcyjnych polegających na zastąpieniu w całej ustawie wyrazów „Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.” użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „operator rozliczeń energii odnawialnej”. Służą temu zapisy art. 1 pkt 1 ustawy zmieniającej.

W uchwalonej w dniu 20 lutego 2015r. ustawie OZE OREO S.A. zapewnia dostępność energii ze źródeł odnawialnych w KSE i pobiera za tą usługę opłatę OZE. Operatorzy systemów elektroenergetycznych, zarówno przesyłowego jak i dystrybucyjnego są płatnikami opłaty OZE. Jest to niezgodne ze stanem faktycznym i budzi wątpliwości interpretacyjne, gdyż zapewnienie dostępności energii w KSE jest też zadaniem OSP. Stwarza to również problemy organizacyjne i podnosi koszty organizacji systemu poboru opłaty OZE, gdyż OREO S.A. musiałby nawiązać stosunki prawne ze wszystkimi OSD (ok. 190 aktywnych podmiotów) i skutecznie egzekwować opłaty należne za usługi świadczone dla OSD. W przeciwnym wypadku występowałby niedobór opłaty OZE, który musiałby zostać pokryty przez wszystkich odbiorców.

W rzeczywistości wszystkie te zadania realizuje OSP i dlatego właśnie ten podmiot powinien pobierać opłatę OZE od płatników (spółki OSD), którą zatem, po oddzieleniu kwoty VAT powinien przekazywać do spółki, która będzie pełnić zgodnie z projektowaną zmianą funkcje operatora rozliczeń energii odnawialnej (Zarządca Rozliczeń S.A.). System ten funkcjonuje skutecznie w obrocie gospodarczym i systemie prawnym począwszy od 2008r. w stosunku do pobierania opłaty przejściowej i jest realizowany przez ww. podmioty. Dlatego też wprowadzono zmiany art. 95 i art.100-101 dostosowując proces pobierania opłaty OZE do sprawdzonego i opisanego wyżej modelu.

W nowym stanie prawnym operator systemu przesyłowego przestaje być płatnikiem opłaty OZE, lecz zajmuje się gromadzeniem środków z tytułu opłaty OZE, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym środki otrzymanych od płatników OZE. Ponadto będzie obliczał w sposób taki jak płatnik OZE i

pobiera bezpośrednio opłatę OZE od odbiorców końcowych i pozostałych wskazanych podmiotów przyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej.

Operator systemu przesyłowego będzie wykorzystywał w tym celu rozwiązania techniczne i organizacyjne (płatnicy OZE są jednocześnie płatnikami opłaty przejściowej) funkcjonujące już dla celów gromadzenia opłaty przejściowej na gruncie ustawy o KDT, co pozwoli uniknąć dodatkowych kosztów jakie pociągałoby za sobą samodzielne prowadzenie tego procesu przez OREO S.A. wymagające zbudowania od podstaw kanałów komunikacyjnych i finansowych z każdym z płatników OZE z osobna.

Dodany art. 101a reguluje, w sposób analogiczny jak w ustawie o KDT, proces przekazywania środków zebranych przez operatora systemu przesyłowego do Zarządcy Rozliczeń S.A., realizującego zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej, co oznacza wykorzystanie istniejącego i sprawdzonego mechanizmu przepływu informacji i środków pomiędzy operatorem systemu przesyłowego a Zarządcą Rozliczeń S.A.

Zarządca Rozliczeń S.A. będzie gromadził środki niezbędne na realizację swoich zadań na dwóch rachunkach – opłaty przejściowej i rachunku opłaty OZE. Może zaistnieć przypadek, gdy na jednym z rachunków wystąpi deficyt, podczas gdy na drugim rachunku wystąpi nadwyżka środków. Dlatego celowym jest umożliwienie okresowego, zwrotnego, wykorzystania środków z jednego rachunku w celu pokrycia deficytu występującego na drugim rachunku. W tym celu zmienia się art. 102 i wprowadza się odpowiadający mu art. 105a, ustalając zasadę, że przypadku, gdy kwota środków odpowiednio na rachunku opłaty OZE lub na rachunku opłaty przejściowej oraz na lokatach nie będzie wystarczająca do realizacji zadań, Zarządca Rozliczeń S.A. będzie mógł korzystać z wolnych środków zgromadzonych na drugim rachunku, pod warunkiem, że nie narusza to zobowiązań wynikających z odpowiednich ustaw.

Dzięki temu uniknie się korzystania z kosztownego finansowania zewnętrznego w sytuacji, gdy będące w dyspozycji Zarządcy Rozliczeń S.A. wolne środki nie są w danym okresie wykorzystywane. Takie rozwiązanie jest możliwe wyłącznie dzięki powierzeniu jednemu podmiotowi zadań finansowych wynikających z ustawy OZE i ustawy o KDT, tj. spółce Zarządca Rozliczeń S.A., o której mowa w rozdziale 7 ustawy o KDT.

W art. 104 dodaje się ust. 3-6 opisujące w sposób analogiczny jak w ustawie o KDT tworzenie rezerwy przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty przejściowej OZE. Jest to bezpośrednia

konsekwencją zmiany roli OSP w zakresie wspierania OZE na taką, jaką pełni na gruncie ustawy o KDT. Mechanizm ten ma zapewnić po stronie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego neutralność podatkową wynikającą z roli OSP jako podmiotu jedynie pośredniczącego w poborze opłaty.

W art. 106 powierza się pełnienie funkcji operatora rozliczeń energii odnawialnej spółce Zarządca Rozliczeń S.A., o której mowa w rozdziale 7 ustawy o KDT. Jak wykazano w części ogólnej oraz w omówieniu zmian art. 102 jest to rozwiązanie optymalne z punktu widzenia organizacyjnego i finansowego oraz zmniejsza koszty operacyjne i finansowe funkcjonowania systemu wsparcia.

W art. 107 uchyla się ust. 2 stanowiący, że zysk operatora rozliczeń energii odnawialnej przeznaczają się wyłącznie na finansowanie działalności ustawowej, ponieważ analogiczny zapis znajduje się w ustawie o KDT, a więc w związku z powierzeniem funkcji operatora rozliczeń energii odnawialnej spółce Zarządca Rozliczeń S.A. staje się zbędny.

Uchyla się art. 108-112, art. 114 i art. 115 regulujące kwestie organizacyjne i nadzoru właścicielskiego spółki OREO S.A. jako nieaktualne w związku z jej likwidacją. Przepisy regulujące organizację spółki Zarządca Rozliczeń S.A. znajdują się w ustawie o KDT.

Ad. 9

Dodanie art. 47a dot. tzw. efektu zachęty dla wytwórców biogazu rolniczego zakłada, iż wytwórca, który zamierza wytwarzać biogaz rolniczy w instalacjach OZE oraz chce uzyskać świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, jest obowiązany złożyć do Prezesa URE wniosek o wydanie urzędowego potwierdzenia efektu zachęty. Przepis ten ma za zadanie wypełnić lukę prawną w zakresie dot. tzw. „efektu zachęty” dla tych wytwórców, którzy nie podlegają obowiązkowi koncesyjnemu. Przepis ten ma na celu zapewnić spójność regulacji z unijnymi przepisami dotyczącymi pomocy publicznej.

W zakresie zmian do ustawy – Prawo energetyczne dokonano następujących zmian:

- 1) w art. 3 w pkt 54 wprowadzono definicję prosumenta
- 2) w art. 6c po ust. 1 przewidziano dodanie ust. 1a tak aby prosumentowi będącemu konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy - Kodeks cywilny przysługiwało prawo złożenia do przedsiębiorstwa energetycznego reklamacji dotyczącej przyłączenia mikroinstalacji, rozliczania i dystrybucji tej energii. Dotychczas brak było sprecyzowania

trybu reklamacyjnego dla prosumenta będącego konsumentem. Zaproponowany przepis umożliwi polubowne rozwiązanie sporu z przedsiębiorstwem energetycznym.

3) W art. 7

- a. ust. 8d⁴ otrzymał brzmienie uwzględniające urządzenie pomiarowo-rozliczeniowe w miejsce układu pomiarowo – rozliczeniowego,
- b. W ust. 8d⁷ przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej oprócz faktu, że potwierdza złożenie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8d⁴, odnotowując datę jego złożenia, jest zobowiązane również dokonać przyłączenia do sieci mikroinstalacji na podstawie zgłoszenia w terminie 30 dni od dokonania tego zgłoszenia. Dotychczas brak jest terminu na dokonanie przyłączenia w trybie zgłoszenia. Powinien być jednak tak jak w przypadku określenia warunków przyłączenia.
- c. Zgodnie z ust. 8d¹⁰ operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może zmniejszyć obciążenie lub odłączyć od sieci mikroinstalację przyłączoną do sieci tego operatora w przypadku gdy wytwarzanie energii elektrycznej w tej mikroinstalacji stanowi zagrożenie bezpieczeństwa pracy tej sieci. Zmniejszenie obciążenia lub odłączenie od sieci mikroinstalacji jest proporcjonalne w odniesieniu do wszystkich mikroinstalacji przyłączonych do sieci danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz do zagrożenia bezpieczeństwa pracy tej sieci.

- 4) w art. 8 w ust. 1 uregulowano dodatkowo, iż w sprawach spornych dotyczących odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, nieuzasadnionego zmniejszenia obciążenia lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, które może wystąpić na skutek zastosowania art. 7 ust. 8d¹⁰ ustawy – Prawo energetyczne, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony. Obecnie brak jest stosownego trybu rozstrzygania sporów w ww. sprawach.

Zmiany ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej

Zmiany w art. 2 pkt 9 definicji opłaty przejściowej związane są z przejściem Zarządcy

Rozliczeń S.A. pod bezpośredni nadzór ministra właściwego do spraw energii oraz rozszerzenia katalogu instrumentów finansowych, w które Zarządca Rozliczeń S.A. może lokować nadwyżki środków oraz płynnie nimi dysponować biorąc pod uwagę zobowiązania związane z kosztami osieroconymi i gospodarowaniem środkami na dofinansowanie odnawialnych źródeł energii.

Zmieniająca się sytuacja na rynku energii elektrycznej związana z długookresową tendencją spadku cen hurtowych energii elektrycznej przy utrzymaniu kosztów wytwarzania na stałym poziomie powoduje konieczność stabilizacji wpływów z opłaty przejściowej, która bezpośrednio jest związana z działalnością wytwórców energii elektrycznej. Ustalenie ustawowo stawek opłaty przejściowej daje gwarancje adekwatnych wpływów w wymaganym okresie i przewidywalność dla przedsiębiorców co do przyszłych kosztów, uniknięcie wahań opłaty. Ustalenie ustawowo stawek opłaty przejściowej wzmacnia również wiarygodność Zarządcy Rozliczeń S.A. względem takich podmiotów jak banki, co skutkuje zmniejszeniem kosztów ryzyka a tym samym kosztów zaciągniętych ewentualnie kredytów i odbija się korzystnie na cenie energii elektrycznej dla odbiorcy końcowego. Stąd w art. 11a wprowadzono stawki opłaty przejściowej na poziomie zbliżonym do pobieranych w początkowym okresie na podstawie art. 11 oraz uchylono art. 12, 13 oraz 18. W tym kontekście charakter przejściowy opłaty jest nienaruszony gdyż o określonym czasie jej pobierania stanowi art. 21 ustawy, który nie ulega zmianie. Ograniczeniem dla nadmiernego pobierania opłaty przejściowej jest właśnie art. 21 dający ministrowi właściwemu do spraw energii możliwość ogłoszenia zaprzestania pobierania opłaty. Dotychczas opłata przejściowa była ustalana corocznie przez Prezesa URE w zależności od planowanych wypłat w danym roku na pokrycie tzw. kosztów osieroconych (koszty osierocone jest to zatwierdzony przez Komisję Europejską w 2007 r. program pomocy publicznej dla wytwórców energii elektrycznej związany z wdrożeniem konkurencyjnego rynku energii elektrycznej i wynikającą z tego potrzebą rozwiązania przedterminowo kontraktów długoterminowych sprzedaży energii elektrycznej tzw. KDT). Kilukrotnie opłata przejściowa była ustalana na zbyt niskim poziomie, co powodowało konieczność zaciągania kredytów przez Zarządcę Rozliczeń S.A. Od 2014 r. Zarządca Rozliczeń S.A. jest w sytuacji stałego deficytu środków na poziomie ok. 1,5 mld zł. W związku z tym, że Zarządca Rozliczeń S.A. nie jest w stanie przedstawić bankom wielkości przychodów w przyszłych latach wpływa to na koszt zaciąganych kredytów. Z drugiej strony taki system powodował, że wielkość tej opłaty wahała się w zależności od roku nawet o ponad 100 mln zł miesięcznie. Wywołuje to stałe

ruchy cen energii na rachunkach odbiorców końcowych. Ustawowo ustalone stawki opłaty zapewniają stabilne i przewidywalne finansowanie Zarządcy Rozliczeń S.A. oraz uwzględniają spłatę kredytu.

Uchylenie art. 19 ust 3 jest konsekwencją przejścia Zarządcy Rozliczeń S.A. pod bezpośredni nadzór ministra właściwego do spraw energii.

Rozszerzony katalog zadań Zarządcy Rozliczeń S.A. wymaga odpowiedniej zmiany art. 49 poprzez dodanie pkt 5 w ust. 1 pozwalającego także na wykonywanie innych zadań określonych w ustawach, oprócz tych dotychczas szczegółowo wymienionych w pkt 1-4.

Wprowadzenie art. 52a regulującego bezpośredni nadzór przez ministra właściwego do spraw energii nad Zarządcą Rozliczeń S.A. wynika z powierzenia tej spółce zadań operatora rozliczeń energii odnawialnej. Przekazania nieodpłatne na rzecz Skarbu Państwa akcji Zarządcy Rozliczeń S.A. przewiduje art. 51 ustawy. Konsekwencją tych zmian jest uchylenie art. 55 i wprowadzenie art. 55a regulującego powoływanie Rady Nadzorczej i Zarządu przez Walne Zgromadzenie.

Rozszerzony katalog zadań Zarządcy Rozliczeń S.A. wymaga dostosowania w tym zakresie regulacji art. 56 określającego przypadki, w których spółka może zostać rozwiązana. Dodano w tym zakresie w ust. 2 dodatkowy krąg beneficjentów, wobec których muszą być spełnione wszystkie świadczenia przed rozwiązaniem spółki. Zbędny jest natomiast ust. 3, którego usunięcie nie zmienia merytorycznych aspektów ustawy, a jedynie technicznie dostosowuje zapisy do pozostałych zmian ustawy.

Projekt zakłada również, że z dniem wejścia w życie ustawy, OREO S.A. ulegnie likwidacji, a Zarządca Rozliczeń S.A. przejmie wszystkie prawa i obowiązki OREO S.A., w tym w szczególności majątek i zobowiązania tworzonej spółki. Pozwoli to na uniknięcie dublowania kosztów w przypadku dalszego funkcjonowania OREO S.A., czasu i dodatkowych kosztów, w przypadku realizacji długotrwałego procesu przejęcia przy osiągnięciu tego samego celu oraz chroni Skarb Państwa przed roszczeniami i dodatkowymi kosztami w przypadku likwidacji OREO S.A. bez wstąpienia przez Zarządcę Rozliczeń w prawa i obowiązki OREO S.A. Kwestie te regulują przepisy art. 3 i 4 projektowanej ustawy.

Przepisy dostosowujące określone w art. 5 i 6 mają na celu uregulowanie procesu związanego z przejściem nadzoru właścicielskiego nad spółką Zarządca Rozliczeń S.A. na ministra właściwego do spraw energii i zachowanie ciągłości funkcjonowania spółki.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie wymaga dostosowania się przedsiębiorców do jej przepisów, ponieważ nie wprowadza zmian do ich praw i obowiązków, poza

dostosowaniem taryf do nowych stawek opłaty przejściowej, ale na to czas został określony do dnia 1 stycznia 2017 r. Wejście ustawy w życie w terminie 1 lipca 2016 r. następujących po jej ogłoszeniu pozwoli sprawnie realizować cele regulacji.

Dodatkowo przewidziano wydanie następujących rozporządzeń w zakresie przepisów przejściowych.

Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jaka może zostać sprzedana w 2016 r. w drodze aukcji, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, kolejność przeprowadzania aukcji w 2016 r., o której mowa w art. 73 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w 2016 r. w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób obliczania wartości pomocy publicznej, szczegółowy wzór oświadczenia, oraz sposób obliczania wartości pomocy publicznej, o których mowa w art. 39 ust. 10, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, nie później niż 30 dni przed dniem przeprowadzenia pierwszej aukcji w 2016 r., cenę referencyjną, o której mowa w art. 77 ust. 1, ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 31 sierpnia 2016 r.

Minister właściwy do spraw energii, w drodze rozporządzenia, obniży wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 ustawy zmienianej w art. 1, na 2017 rok, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, w terminie do dnia 30 listopada 2016 r.

Przewidziano również, że do czasu wydania przez ministra właściwego do spraw energii rozporządzenia, o którym mowa w art. 119a, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, promień obszaru, z którego może być pozyskana biomasa lokalna, wynosić będzie nie więcej niż 300 km od jednostki wytwórczej, w której zostanie wykorzystana.

W zakresie okresu wsparcia wskazano, iż do czasu wydania przez ministra właściwego do spraw energii rozporządzenia, o którym mowa w art. 93 ust. 7, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 92 ust. 6, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 15 lat.

Aby umożliwić przedsiębiorcom dostawanie się do projektowanych przepisów przewidziano, aby obowiązek dochowania minimalnego udziału biomasy lokalnej, o którym mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, art. 45 ust. 2 pkt 7 ppkt 4, art. 71 ust. 2 pkt 2, ppkt 2 art. 73 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 4 pkt 4 ppkt 2, art. 79 ust. 3 pkt 9 ppkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, miał zastosowanie od dnia 1 stycznia 2017 r.

Abolicja informacyjna – prosumenci – biogazownie rolnicze - wytwórcy w małych instalacjach OZE

W projekcie zniesiono obowiązki informacyjne o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, oraz art. 20 ust. 1 lub 2 ustawy o OZE. Ponadto przewidziano możliwość odstąpienia od nakładania kar pieniężnych dla tych mikrowytwórców, którzy nie dopełnili tych obowiązków. Zgodnie z proponowanymi przepisami, na wniosek mikrowytwórcy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (URE) odstąpi od wymierzenia kary, o której mowa w art. 170 ust. 4 pkt 2 ustawy o OZE, a wszczęte, lub prowadzone w sprawie postępowanie administracyjne ulegnie umorzeniu.

Podobnie na wniosek mikrowytwórcy z biogazu rolniczego Prezes Agencji Rynku Rolnego (ARR) odstąpi od wymierzenia kary, o której mowa w art. 170 ust. 7 pkt 2 ustawy o OZE, a wszczęte, lub prowadzone w sprawie postępowanie administracyjne ulegnie umorzeniu.

Wnioski o których mowa powyżej będzie można złożyć w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W zakresie wytwórców w małych instalacjach OZE, na wniosek wytwórcy, który nie przedłożył w terminie Prezesowi URE kwartalnego sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy o OZE lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje, Prezes URE będzie mógł obniżyć wysokość nakładanej kary, albo odstąpić od wymierzenia kary, o której mowa w art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy o OZE.

Podobnie w zakresie wytwórców instalacjach OZE wykorzystujących biogaz rolniczy, na wniosek wytwórcy, który nie przekazał w terminie Prezesowi ARR kwartalnego sprawozdania, o którym mowa w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6 ustawy o OZE, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje, Prezes ARR będzie mógł obniżyć wysokość nakładanej kary, albo odstąpić od wymierzenia kary, o której mowa w art. 170 ust. 7 pkt 2 ustawy o OZE.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, o których mowa powyżej, Prezes URE, albo Prezes ARR uwzględni w szczególności skalę wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, i jego możliwości finansowe.

Wnioskodawcy zaproponowali, aby Prezes URE, albo Prezes ARR mógł również odstąpić od wymierzenia kary, o której mowa ust. 1, albo ust. 2, jeżeli podmiot nieprzekazujący ww. kwartalnego sprawozdania w szczególności zaniechał naruszenia prawa przed wszczęciem postępowania, lub niezwłocznie po jego wszczęciu.

Przewidywane skutki wprowadzenia regulacji

- 1) społeczne – w związku z licznymi wątpliwościami w zakresie chociażby rozliczeń wytwórców energii elektrycznej z mikroinstalacji, czy systemu aukcyjnego, wejście w życie proponowanej regulacji spowoduje podniesienie stopnia zaufania obywateli do państwa
- 2) gospodarcze – wejście w życie projektowanej regulacji przyczyni się do utwierdzenia przedsiębiorców w zakresie proponowanych stabilnych i jasnych mechanizmów wsparcia energii z OZE

- 3) finansowe – wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie bezpośrednio powodować konieczności poniesienia wydatków z budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego;

Przedkładana regulacja nie nakłada ani na jednostki samorządu terytorialnego ani na budżet państwa dodatkowych zobowiązań finansowych, jednakże dodatkowe możliwości rozwoju gospodarczego i aktywizacji lokalnych społeczności może przyczynić się do wzrostu gospodarczego i zwiększenia przychodów do budżetu państwa z tytułu nowych inwestycji.

- 4) prawne – wejście w życie projektowanej regulacji nie wprowadza nowych obowiązków prawnych w zakresie koncesji

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a tym samym nie wymaga notyfikowania Komisji Europejskiej, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.